

SCR సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు 674

ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే

1952

వర్యెస్

మే, 26

పుర్రషోతతం జోగ్ న్యాయక్

[పతంజల్య శాస్త్రస్థిత ప్రధాన న్యాయమూర్తి, మెహార్ చంద్ మహాజన్, ముఖర్జీ, డాస్ మరియు బోస్
న్యాయమూర్తులు.]

చట్టం:

ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్ యాక్ట్ (1V of 1950), లోని సెక్షన్ 3 రాజ్యాంగం - భారత రాజ్యాంగం 1950
లోని 1 ఆర్టికల్ . 166- నిర్బంధ ఆర్డర్ -- ఫారం ఉత్తర్వు -- ప్రభుత్వం సంతృప్తి చెందిందని తెలిపే
ఉత్తర్వు -- గవర్నర్ పేరుతో జారీ చేయబడలేదని స్పష్టంగా పేర్కొంది -- చెల్లుబాటు గూర్చి --
ఇతర ఆధారాల ద్వారా రుజువు -- సెక్రట్రీయొక్క సాక్ష్యం విలువ -- పరిశీలన ఫారం.

ముఖ్య గమనిక:

ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్ యాక్ట్ 1950 లోని సెక్షన్ 3 కింద నిర్బంధ ఆర్డర్ యొక్క మెటీరియల్ భాగం, ఈ
విధంగా ఉంది.

పుర్రషోతమ్ జోగ్ నాయక్ ను పబ్లిక్ చట్టము న్యాయముకు భంగం కలుగకుండా చేయుటకు అతనిని
నిర్బంధంలో వుంచుటకు ఉత్తర్వులు జారీ చేయాలని అట్లు చేయుట అవసరమని బాంబే ప్రభుత్వము
సంతృప్తి పొందినది.

బొంబాయి గవర్నర్ ఆదేశం మేరకు (Sd.)VTD

ప్రభూత్వ కార్యదర్శి బొంబాయి, హోం శాఖ".

బాంబే హై కోర్టు ఈ ఉత్తర్వు లోపభూయిష్టంగా ఉంది అని పేర్కొనెను ఆర్టికల్ 166(1)
అర్థములో గవర్నర్ పేర్కు వ్యక్తీకరించలేదనీ మరియు ఆర్టికల్ 166(2) కింద కాపాడ బడదని
తీర్మానించెను. కేవలం బొంబాయి ప్రభుత్వం సంతృప్తి చెందిందని మరియు బాంబే ప్రభుత్వంజోగ్
నాయక్ ను నిర్బంధించుటకు ఆదేశించుట పట్ల సంతోషం వ్యక్తం చేసిందని ఆర్డర్ ను

లోపభూయిష్టమని అన లేదు మరియు " మరియు " అదనముగా " మరియు అతని పేరు మీద " అనే పదాలను బొంబాయి గవర్నర్ కు ఆదేశానుసారం బదులుగా కలుపుట వలన ఈ విషయాన్ని వివాదాలకు అతీతంగా ఉంచబడే ది నిజంగా పేరులో తీసుకోవలసినదిగా వ్యక్తీకరించబడింది ఆర్టికల్ 166 పరిధిలో ఆర్డర్ నిజంగా బొంబాయి గవర్నర్ పేరు మీద అని వ్యక్తీకరించబడాలి.

ఇంకా చెప్పాలంటే , ఆర్డర్ లోపభూయిష్టంగా ఉందని భావించినపుడు ఇతర మార్గాల ద్వారా ఆర్డర్ చెల్లుబాటు అగునని నిరూపించుటకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అవకాశముంది. ప్రతి సంధర్భంలోనూ మంత్రిని పిలవడం తప్పనిసరి కాదు; సెక్రటరీకి లేదా మరేదైనా వ్యక్తికి అవగాహన వుంటే అతని అఫిడవిట్ ను నమ్మగలిగితే, అది సరిపోతుంది. పరిశీలన ఎల్లప్పుడూ సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని ఆర్డర్ XIX లోని రూల్ 3 నమూనా పంక్తులలో వుండాలి మరియు కోడ్ యొక్క నిబంధనల ప్రకారం వర్తింజేయబడిందా లేదా, మరియు విషయం వ్యక్తిగత అవగాహన ఆధారం కానప్పుడు సమాచారం యొక్క ఉనికి గూర్చి స్పష్టంగా వెల్లడించాలి.

తీర్పు:

అప్పీల్ అధికార పరిధి : కేస్ నం 30 ఆఫ్ 1950 హై కోర్టు , బాంబే [న్యాయమూర్తులు భావదేకర్ మరియు వ్యాస్] క్రిమినల్ అప్లికేషన్ నం ; 1003/1950 లో తేదీ అక్టోబర్ 24 1950 నాడు జారీ చేసిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు కు వ్యతిరేకముగా భారత రాజ్యాంగములోని ఆర్టికల్ 132(1) కింద అప్పీల్ ను దాఖలు చేసిరి. MC సేతల్వాడ్ (భారత దేశానికి అటార్నీ జనరల్) మరియు CK డాఫర్తి (భారత దేశానికి సొలిసిటర్ జనరల్), అప్పీలుదారు తరుపున GN జోషితో సహా ప్రతివాది గైరుహాజరైరి

1952 మే 26 నాడు కోర్టు తీర్పును బోస్ న్యాయమూర్తి వెలువరించిరి ఈ అప్పీల్ నం 30/1950 ఇది ప్రివెంటివ్ డటెన్షన్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 3 కింద నిర్బంధించబడిన ప్రతివాదిని విడుదల చేయాలంటూ బాంబే హై కోర్టు ఇచ్చిన ఆర్డర్ ను బట్టి దాఖలైనది.

ప్రభుత్వం ప్రతివాదిని మళ్లీ అరెస్టు చేయాలనుకోలేదని అయితే బొంబాయి రాష్ట్రంలోని నిర్బంధాలపై విస్తృత ప్రభావాలను చూపే కొన్ని అంశాలపై హై కోర్టు నిర్ణయాన్ని పరీక్షించాలను కొన్నదని అటార్నీ జనరల్ ప్రారంభంలోనే పేర్కొన్నారు. కింగ్ ఎంపరర్ వర్సెస్ విమ్లాబాయి దేశ్ పాండే (1) కేసులో పైవీ కొన్ని లార్డ్జిప్లను అనుసరించి మేము అప్పీల్ ను నిర్ణయించెదము , అయితే అప్పీల్ చేసిన విషయాలకు సంబంధించి ప్రతివాదిని ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ తిరిగి అరెస్టు చేయరాదని నిర్దేశిస్తాము.

ప్రతివాది వాస్తవానికి ఫిబ్రవరి 26, 1950 నాటి జిల్లా మేజిస్ట్రేట్, బెల్గాం యొక్క ఉత్తర్వు ప్రకారం అరెస్టు చేయబడ్డారు, అయినప్పటికీ అతను ఆ అధికార పరిధి లో లేడు. జూలై 11, 1950న, ఆ రకమైన నిర్బంధం చెల్లదని బాంబే హైకోర్టు తీర్మానించెను. ఇన్ రీ ఘాట్సీ-(2) కేసు విషయంలో ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నారు. ఇది 57 కేసులను సమీక్షించాల్సిన అవసరం వచ్చింది, వాటిలో ప్రతివాదులు ఉన్నారు. జూలై 17, 1950న ఆ కేసులన్నింటికీ ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడ్డాయి. దాదాపు 52 మంది నిర్బంధితులను విడుదల చేశారు మరియు మిగిలిన కేసులలో బాంబే ప్రభుత్వం తాజాగా నిర్బంధ ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది.

ప్రతివాది కేసులో ఉత్తర్వు ఈ నిబంధనలలో ఉంది: "కానరా జిల్లా తాలూకా కార్వార్ ఉల్లా గ్రామానికి చెందిన శ్రీ పురుషోత్తం జోగ్ నాయక్ అనే వ్యక్తికి సంబంధించి పబ్లిక్ ఆర్డర్ నిర్వహణకు విఘాతం కలిగించే విధంగా ఆ వ్యక్తి ప్రవర్తించకుండా వుండుటకు అని ఈ క్రింది ఉత్తర్వు జారీ చేయుట అవసరమని బొంబాయి ప్రభుత్వం సంతృప్తి చెందెను. ఇప్పుడు, కాబట్టి, ప్రివెంటివ్ చట్టము (1) ILR 1946 నాగ్ యొక్క సెక్షన్ 3 యొక్క ఉప-విభాగం (1.) ద్వారా అందించబడిన అధికారాలను అమలు చేయడంలో బాంబే ప్రభుత్వం శ్రీ పురుషోత్తం జోగ్ నాయక్ ను నిర్బంధించమని ఆదేశించెను. 651 వద్ద 655. (2) (1950) 52 బోమ్. LR 711. బొంబాయి గవర్నర్ ఆదేశానుసారం, Sd/--VT డెహెజియా, బొంబాయి ప్రభుత్వ కార్యదర్శి, హోం శాఖ. 1950 జూలై 17వ."

అతనికి జూలై 26, 1950న నిర్బంధానికి కారణాలు తెలియజేయబడెను మరియు ఆగస్ట్ 9న పూర్తి సెట్ ఇవ్వబడెను అసలు ఆధారాలు ఈ క్రింద విధంగా ఉన్నాయి:

"తప్పనిసరిగా ఆ విధముగా కొనసాగిస్తారు" రెండవసారి అదనపు వివరాలను అందించెను. "అద్దె చెల్లించలేదన్న మీ ప్రచారాన్ని కొనసాగించడానికి, మీరు బెల్గాం జిల్లాలోని ప్రజలను భూస్వాములపై హింసాత్మక చర్యలకు పాల్పడేలా ప్రేరేపిస్తున్నారు. "అన్ని సంభాష్యతలోనూ, మీరు దీన్ని కొనసాగించారు." "అద్దె చెల్లించలేదన్న మీ ప్రచారాన్ని కొనసాగించడానికి మీరు భూస్వాములపై హింసాత్మక చర్యలకు పాల్పడేందుకు మీరు ప్రేరేపించిన బెల్గాం జిల్లాలోని ప్రజలు హడాల్లే మరియు చుట్టుపక్కల అద్దెదారులు. బెల్గాం జిల్లాలోని ఖానాపూర్ తాలూకాలోని గ్రామాల గురించి, మరియు 1949 ఏప్రిల్ లో మిమ్మల్ని అరెస్టు చేసే వరకు కొన్ని నెలల పాటు మీరు ఈ ప్రేరేపణ కొనసాగించారు."

ఆగస్టు 24, 1950 తేదీన, ప్రతివాది విడుదల ఉత్తర్వు కోసం క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 491 కింద బాంబే హైకోర్టుకు దరఖాస్తు చేశాడు. అతను విజయం సాధించాడు మరియు అప్పీల్ ఆ ఆర్డర్ కు వ్యతిరేకంగా దాఖలైనది.

జులై 17 నాటి నిర్బంధ ఉత్తర్వు సరియైన చట్టపరమైన రూపంలో వ్యక్తీకరించబడనందున అది లోపభూయిష్టంగా ఉందని హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు తెలిపిన మొదటి కారణం. వారి వాదనకు ఆధారం ఇదే.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 166(1) ప్రకారం-- "ఒక రాష్ట్ర ప్రభుత్వం యొక్క అన్ని కార్యనిర్వాహక చర్యలను గవర్నర్ పేరుతో వ్యక్తపరచాలి."

నిర్బంధం యొక్క ఆర్డర్ ఉపోద్ఘాతంలో చెప్పబడింది " అయితే బాంబే ప్రభుత్వం సంతృప్తి చెందింది..." మరియు ఆర్డర్ లోని ఆపరేటివ్ భాగం ఈ విధంగా వుంది-

"ఇప్పుడు, కాబట్టి బాంబే గవర్నమెంట్ ఈ విధంగా ఆదేశించెను"

బొంబాయి గవర్నరు ఆదేశించుటకు ఇష్టపడుచున్నారని . ఇది గవర్నర్ పేరిట ఇవ్వాలన్న ఉత్తర్వు కాదని , ఆర్టికల్ 166 లోని క్లాజ్ (2) ద్వారా ఇది కాపాడబడదని న్యాయమూర్తులు అభిప్రాయపడ్డారు . రాష్ట్రం ఇతర మార్గాల ద్వారా చెల్లుబాటుయ్యే ఉత్తర్వును నిరూపించగలదని వారు అంగీకరించారు. సరియైన అధికారం ద్వారా ఆమోదించబడింది , కానీ ఆర్టికల్ 166(1లో ఫార్ములా నిర్దేశించబడనందున, ఆర్డర్ ను పొందుపరచడానికి ఉద్దేశించిన వ్రాత , (రికార్డ్ నం. 3), చెల్లుబాటు అయ్యే ఆర్డర్ చేయబడిందని నిరూపించడానికి ఉపయోగించబడదని వారు అభిప్రాయపడ్డారు . మేము అంగీకరించలేకపోతున్నాము.

ఇప్పుడు మేము భావవ్యక్తీకరణలో అలసత్వాన్ని ప్రోత్సహించకూడదనుకుంటున్నాము లేదా ఒక శాసనం లేదా రాజ్యాంగం యొక్క భాష నుండి నిష్క్రమణ గూర్చి అనుమతించదగిన పరిమితుల గురించి తెలివిగల ప్రయోగాలు విలువైనవని మేము సూచించడం లేదు , కానీ అన్నీ చెప్పి మరియు పూర్తి చేసిన తర్వాత మేము ఆర్టికల్ 166 మరియు ఆర్డర్ యొక్క సారాంశాన్ని తప్పక చూడాలి .

ఈ సందర్భంలో సంక్షిప్త సమాధానం ఏమిటంటే, పరిశీలనలో ఉన్న ఉత్తర్వును గవర్నర్ పేరు మీద "వ్యక్తీకరించబడింది" ఎందుకంటే అది "గవర్నర్ ఆదేశానుసారం" అని ఉంది. "వ్యక్తీకరించబడినది" అంటే ఒక నిర్దిష్ట వ్యక్తి యొక్క అభిప్రాయాలు లేదా భావాలను తెలియజేయడం మరియు ప్రభుత్వ కార్యదర్శి ఒక వ్యక్తిని పట్టుకుని , గవర్నర్ ఆదేశాల ప్రకారం ఇది జరుగుతుందని ఆర్డర్ లో చెప్పినప్పుడు , అతను తాను గవర్నర్ పేరుతో వ్యవహరిస్తున్నానని , ఆయన తరపున గవర్నర్ అభిప్రాయాన్ని , భావాలను, ఆదేశాలను డిటెన్యూకు తెలియజేస్తున్నానని సారాంశం. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , రాజ్యాంగానికి మాయా మంత్రం అవసరం లేదు , ఇది పదాల

కూర్పు ఫార్ములాలో మాత్రమే వ్యక్తీకరించబడుతుంది. మనము చూడవలసింది అవసరముకు విషయము ఉందా లేదా అని మాత్రమే చూడాలి.

ఈ ఉత్తర్వు ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్ చట్టము, 1950 కింద చేయబడిందని, అందువల్ల దాని నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఉండాలని గుర్తుంచుకోవాలి. చట్టంలోని సెక్షన్ 3, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సంతృప్తి చెందితే, "అటువంటి వ్యక్తిని నిర్బంధించమని ఆదేశిస్తూ ఆర్డర్ చేయవచ్చు". **సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 3 [(43 ఎ) (ఎ)]** ప్రకారం "రాష్ట్ర ప్రభుత్వం" అనే పదాలకు గవర్నర్ అని అర్థం, అయితే, ఆ వ్యక్తీకరణకు ఆర్డర్ లో అదే అర్థం ఇవ్వాలి. ఇది కేవలం **సెక్షన్ 3** యొక్క భాషను పునరుత్పత్తి చేస్తుంది, ఎందుకంటే **సాధారణ క్లాజుల చట్టం** ఆర్డర్ కు వర్తిస్తుంది (అది కాదు) కానీ ఆర్డర్ చట్టం యొక్క భాషను పునరుత్పత్తి చేస్తున్నందున మరియు చట్టంలోని అదే అర్థాన్ని కలిగి ఉండాలి ముఖ్యంగా, "బొంబాయి గవర్నర్ ఆదేశం ప్రకారం" అనే పదాలతో ఆర్డర్ ముగుస్తుంది.

ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 3 కింద నిర్బంధ ఉత్తర్వులు ఇవ్వడానికి దాని ద్వారా నిర్దేశించబడిన కొందరు అధికారులను అనుమతిస్తుంది అని గమనించవచ్చు. వీటిలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు మాత్రమే కాకుండా కేంద్ర ప్రభుత్వం, ఏదైనా జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ లేదా సబ్-డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ మరియు నిర్దిష్ట పోలీసు కమీషనర్లు కూడా ఉన్నారు. ఈ జాబితాలో రాష్ట్ర గవర్నర్ ను చేర్చలేదు. ఇప్పుడు, "స్టేట్ గవర్నమెంట్" అనే పదానికి రాష్ట్ర గవర్నర్ అని అర్థం అయినప్పటికీ, గవర్నర్ పదాన్ని అతను అధిపతిగా ఉన్న రాష్ట్ర ప్రభుత్వంతో సమానం చేసే చట్టం ఏదీ లేదు. దీనికి విరుద్ధంగా, రాజ్యాంగం అతని ప్రభుత్వం నుండి వేరుగా ఉన్న కొన్ని విధులు నిర్వర్తించుటకు కొన్ని అధికారాలను ఇచ్చింది. అందువల్ల ఈ కేసులోని ఉత్తర్వు తో బొంబాయి ప్రభుత్వం సంతృప్తి చెందిందని మరియు చట్టం ద్వారా ఆలోచించని ఇతర అధికారం కాదని మరియు ఆ ప్రభుత్వం నిర్బంధాన్ని నిర్దేశించిందని పేర్కొనడం సముచితం. ఆ ఉత్తర్వు గవర్నర్ యొక్క ఆదేశాల ప్రకారం, నిబంధనల ప్రకారం, కార్యదర్శి సంతకం ద్వారా ప్రామాణీకరించబడి ఉండటం కూడా సరైనది. "బాంబే గవర్నర్ యొక్క ఆదేశం ప్రకారం" అనే పదాలకు "మరియు అతని పేరులో" అనే పదాలను జోడించడం నిజమే, ఈ విషయాన్ని వివాదానికి అతీతంగా ఉంచింది, అయితే ఆ ఆర్డర్ ఎలా ఉంటుందో మేము చూడలేకపోతున్నాము. బొంబాయి గవర్నర్ తన పేరులో కాకుండా వేరే విధంగా ఉండటంలో విఫలం కావచ్చు. ఒక కమ్యూనికేషన్ కు A తన పేరుపై సంతకం చేస్తే, అతని పేరు మీద కమ్యూనికేషన్ జరుగుతుంది. అదేవిధంగా, అతను తన తరపున సంతకం చేయడానికి ఏజెంట్ ని నియమించి, A యొక్క ఆదేశాల ప్రకారం సంతకం చేస్తున్నట్లు ఏజెంట్ పేర్కొన్నట్లయితే, పత్రం ఇప్పటికీ A పేరుతోనే కొనసాగుతుంది. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, హైకోర్టు ఈ అంశంలో తప్పు చేసింది.

హైకోర్టు వివరణ లో తదుపరి దశ ఇది. మేము ఇప్పుడే పరిగణించిన లోపం కారణంగా ఉత్తర్వుగా లిఖించబడినది నిరూపించబడలేదని తెలిసినది , అయితే అటువంటి ఉత్తర్వు చెల్లుబాటువుతుందని ఇతర మార్గాల ద్వారా నిరూపించడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అనుమతి ఉందని న్యాయమూర్తులు అభిప్రాయపడ్డారు. అందువల్ల వాస్తవాలను నిర్ధారిస్తూ అఫిడవిట్ ను తయారు చేయాలని న్యాయమూర్తులు ప్రభుత్వాన్ని కోరారు. హోం సెక్రటరీ అఫిడవిట్ ను సమర్పించారు , కానీ న్యాయమూర్తులు సంతృప్తి చెందలేదు మరియు తదుపరి అఫిడవిట్ ను కోరారు. ఆ తర్వాత హోం సెక్రటరీ రెండవదాన్ని సమర్పించారు , అయితే న్యాయమూర్తులు ఇంక నూ సంతృప్తి చెందలేదు మరియు ఇన్ ఛార్జ్ మంత్రి స్వయంగా అఫిడవిట్ ను తయారు చేసి ఉండవలసిందని భావించారు.

మేము ఈ విషయాన్ని చర్చించడానికి ఉద్దేశించము ఎందుకంటే ఒకసారి ఈ రకమైన ఉత్తర్వు తనను తాను నిరూపించుకోలేకపోతుంది మరియు ఇతర మార్గాల ద్వారా రుజువు చేయబడితే , కోర్టును సంతృప్తి పరచడానికి అవసరమైన సాక్ష్యాధారాల పరిమాణానికి సంబంధించి ఎటువంటి నియమాన్ని విధించడం అసాధ్యం. అవసరమైన సాక్ష్యం యొక్క ప్రశ్న లేదా స్వభావాన్ని నిర్ణయించడానికి. ఇది వాస్తవం యొక్క ప్రశ్న , ఇది ప్రతి సందర్భంలోనూ భిన్నంగా ఉండాలి. వాస్తవానికి, అప్పీల్ కోర్టుగా కూర్చోని , మేము మొదటి పాయింట్ పై భిన్నమైన నిర్ణయానికి వచ్చి, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రతివాదిని తిరిగి అరెస్టు చేయాలని కోరుకున్నట్లయితే , మేము దీనిని నిర్ణయించుకోవాల్సిన అవసరం ఉండేది. కానీ మేము సాధారణ సూత్రాలతో వ్యవహరించమని మాత్రమే కోరుతున్నాము, దీనికి సంబంధించి మేము చెప్పవలసిందల్లా ఇన్ ఛార్జ్ మంత్రిని పిలవాల్సిన అవసరం లేదు. సెక్రటరీ అయినా, లేదా మరేదైనా వ్యక్తికి అవసరమైన అవగాహన జ్ఞానం వుంటే అతని అఫిడవిట్ సరిపోతుందని నమ్ముతాము.

అయితే, ఇక్కడ దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్ ల ధృవీకరణ లోపభూయిష్టంగా ఉందని మేము గమనించాలనుకుంటున్నాము. 'అఫిడవిట్ ను స్వయముగా తయారు చేసిన సెక్రటరీకి కొన్ని విషయాలు తెలిసినట్లు అఫిడవిట్ లోని విషయము వెల్లడించింది. అయితే ధృవీకరణ అతని సమాచారం మరియు నమ్మకం మేరకు ప్రతిదీ నిజమని పేర్కొంది. ఈ సందర్భంలో ఈ రకమైన స్లిప్ షాడ్ ధృవీకరణలు అఫిడవిట్ తిరస్కరణకు దారితీయవచ్చు కాబట్టి మేము దీనిని ఎత్తి చూపుతాము. ధృవీకరణలు తప్పనిసరిగా కోడ్ నిబంధనలకు వర్తింపజేయబడినా కాకపోయినా , సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క ఆర్డర్ XIX, రూల్ 3 యొక్క నమూనా పంక్తులపై ఎల్లప్పుడూ రూపొందించబడాలి. మరియు తొలగించబడిన విషయం వ్యక్తిగత అవగాహన పై ఆధారపడనప్పుడు సమాచార మూలాలను స్పష్టంగా బహిర్గతం చేయాలి. పద్మాబతి దాసి v. రసిక్ లాల్ ధర్ కేసు (1) లో జెంకిన్స్ ప్రధాన న్యాయమూర్తి మరియు వుడ్రోఫ్ న్యాయమూర్తి. యొక్క వ్యాఖ్యలకు మేము దృష్టిని సారించేదము మరియు న్యాయమూర్తుల పరిశీలనలను ఆమోదించెదము.

హోం సెక్రటరీకి నిజాయితీగా మేము అతని యధార్థతను హైకోర్టు అనుమానించలేదు లేదా ఖండించలేదు, కానీ అతని అవగాహన గూర్చి మాత్రమే అని చెప్పడం సరైనదని మేము భావిస్తున్నాము. మంత్రి యొక్క "సంతృప్తి" గురించి అతను మాట్లాడుతున్నాడు మరియు మంత్రి మనస్సు యొక్క స్థితి గురించి తనకున్న జ్ఞానం గురించి హైకోర్టు సంతృప్తి చెందలేదు. న్యాయమూర్తులు మంత్రి స్వయంగా మరింత సంతృప్తికరమైన సమాచార వనరుగా ఉండేవారని భావించారు, కానీ మేము చెప్పినట్లు , ఇది చట్టానికి సంబంధించిన ప్రశ్న కాదు. నైరూప్య చట్టం ప్రకారం, వాస్తవానికి, మనిషి యొక్క మానసిక స్థితిని మనిషి కాకుండా ఇతర సాక్ష్యాధారాల ద్వారా నిరూపించవచ్చు మరియు హోం కార్యదర్శికి అవసరమైన జ్ఞానం ఉంటే , ఉదాహరణకు, మంత్రి అతనికి చెప్పినట్లయితే అతను సంతృప్తి చెందాడు లేదా అతను తన ప్రవర్తన మరియు చర్యల ద్వారా సంతృప్తిని సూచించాడు మరియు నిర్దిష్ట సందర్భంలో హోం సెక్రటరీ అఫిడవిట్ సరిపోతుందని పరిగణించబడుతుంది, అప్పుడు అది చట్టబద్ధంగా తగిన రుజువు అవుతుంది. అయితే అది ఏ సందర్భంలో అయినా సరిపోతుంది. లేదా నిర్దిష్ట సందర్భంలో 'ఉత్తమ సాక్ష్యం నియమం' కచ్చితంగా వర్తింపజేయాలా అన్నది , తప్పనిసరిగా దాని వాస్తవాలపై ఆధారపడి ఉండాలి. ప్రస్తుత కేసులో , 6 రోజుల వ్యవధిలో 57 కేసులను పరిష్కరించిన అంశం ఉంది (1) (1910) ILR 37 Cal. 259. మరియు ఆర్డర్లు ఒకే రోజులో ఉత్తర్వులు, కానీ మేము అన్నీ కేసులలో జారీ చేయబడెను యోగ్యతలను చూడాలని అనుకోము. మేము చెప్పదలుచుకున్నది ఏమిటంటే , అటువంటి కేసులన్నింటికీ శాఖాపరమైన మంత్రి నుండి అఫిడవిట్ తప్పనిసరి అని హైకోర్టులోని న్యాయమూర్తులు చట్టం యొక్క ప్రతిపాదనగా పేర్కొనాలని భావిస్తే, వారు చాలా దూరం వెళ్ళారని మా అభిప్రాయము.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 163 (3) కారణంగా ఈ విషయాలను బహిర్గతం చేయమని ఇన్‌ఛార్జ్ మంత్రిని అడగలేమని అటార్నీ జనరల్ వాదించారు . మేము ఈ ప్రశ్నను నిర్ణయించ ము , అలాగే వదలివేస్తాము.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 22 (6) ప్రకారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తరపున హోం సెక్రటరీ క్లెయిమ్ చేసిన ప్రత్యేక హక్కుకు సంబంధించిన మరో అంశం వాదించబడింది . నిర్బంధితునికి తెలిపిన కారణాలలో ప్రభుత్వం కొన్ని వాస్తవాలను బహిర్గతం చేసింది మరియు దాని ఆధీనంలో ఉన్న మిగిలిన వాస్తవాలకు సంబంధించి ప్రత్యేక హక్కును క్లెయిమ్ చేసింది. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , సరఫరా చేయబడిన కారణాలు తగినంత నిర్దిష్టంగా ఉన్నాయి మరియు అవి ప్రభుత్వం యొక్క "సంతృప్తి"కి సరైన ఆధారాన్ని ఏర్పరుస్తాయి. మిగిలిన వాటికి సంబంధించి , ప్రజా ప్రయోజనాల దృష్ట్యా హోం సెక్రటరీ అఫిడవిట్లో ప్రభుత్వం ప్రత్యేక హక్కును క్లెయిమ్ చేసింది. ఇది మరిన్ని ప్రశ్నలను లేవనెత్తుతుంది, ప్రతివాదిని తిరిగి అరెస్టు చేయ బడకూడదు గనుక మేము దీనిని పరిశీలించకూడదనుకుంటున్నాము.

విడుదల ఉత్తర్వు, మా అభిప్రాయం ప్రకారం , తప్పు, కానీ ప్రతివాదిని మళ్లీ అరెస్టు చేయకూడదని ప్రభుత్వం తీసుకున్న నిర్ణయం దృష్ట్యా, ఈ అప్పీల్ కు సంబంధించిన అంశాల గూర్చి అతన్ని మళ్లీ అరెస్టు చేయవద్దని మేము నిర్దేశిస్తున్నాము.

హైకోర్టు ఆదేశాలను కొట్టి వేసిరి.

అప్పీలుదారుకు ఏజెంట్: PA మెహతా.

